

TRANSILVANI'A.

Foia Asociației transilvăne pentru literatură română
și cultură poporului român.

Abonamentul se face numai pe cale
ană în întregi.
Se abonează la Consiliul
asociației în Sibiu, sau prin posta
sau prin domnii co-
electori.

Brasovu 15, Ianuarie 1877.

Anul X.

Nr. 2. Mi C. V. de la 15 Ianuarie 1877.

Sunătoru: Documente historice din 1848 et 1849. Seria a 2-a. (Continuare din a. 1876.) — Testamentu. — Vitalitatea
giților români și cei trei apostoli ai romanilor. (Fine). — Procesu verbale. — Publicarea banilor incursi. — Starea în-
strucției publice în România.

Documente historice din 1848 et 1849. Seria a 2-a.

(Continuare dela Nrii 18—22 a. 1876.)

Ne spăriam cu colecțiunile noastre de documente din anii regenerației, de acea colecțiunea importantă, care se coprinde în cei trei fascicli publicați sub titlu *Dile Românen der Österreichischen Monarchie*, Wien, Druck von Carl Gerold et Sohn, 1849, și care astăzi este asia de mare, în ceea ce născă. În se mai poate castiga cu nimic sau preț. Folesul ce aduse romanolor aceea publicație în acel an de probă extrema 1850—1852, nu se poate oumpări cu totu aurul cătu să a pădut în bellușii civili. Au fostu pe atunci ceteva apoge deliciile aspirației în care numai acelea publicaționi facute în limbă germană, și comentarea lor în unele diari binevoitorie au împedecat, că deputații națiunii romane se nu fia exilati din Viena și prisa reacționea cea terribilă înscenată de ministeriul Schwarzenberg-Bach, jumetă firește, prin nemarate denunțaționi negre, care mergea neincetat, mai virtosu dela Sibiu asupra romanilor. Dara acea excellentă colecționare germană nici pe departe nu a potut copriprinde toate documentele absolutu necessarie atatu spre a ne afirma noi pe noi că națiune existente de seculi, cătu și spre a justifică tota portarea și actitudinea noastră din anii 1848—9. În acea colecțiune raportările prefectilor luate în revizuire există de fericitulu Ioanu Maiorescu la fața locului, sună și română documente de prim'a ordine, și totusi inca și din acelea lipăescu multe. Catastrofă lui Hat-

vani este din cele mai memorabili; dara cînd lăsău pe elu în perire, și cînd pe bielu Dragosiu? Responsu la intrebările acestea dau corespondențele, ale caror originale se conservă parte la dn. profesorul Alexandru Romanu, parte în colecțiunea Hodosiu-Papiu, era copii se află și la noi. Într'aceea dn. Romanu aflat de necesariu a le publica în Federatiune 1875 și bine făcu. Noi érasi le asiediamu aici în acestu micu magasinu istoricu alu nostru, în serie precum se poate chronologica, alătura cu cîte s'au publicatu pana acilea.

Intrăbarea fusese, că pentru ce kossuthianii ună didea și altă facea, candu se tractă de împacuirea cu românii. Următoarele documente, ale caror originale s'au aflat la Abrudu în data după nimicirea ștei lui Hatvani, ne dau respunsul. era celelalte corespondențe care mai urmăria asia precum le publică dn. collegu Romanu în suplementulu dela Federatiunea Nrii 3 et 4 dein 12/24 Ianuarie 1875 explică și comentă restul. Observam, că unele diarie magiare se încercaseră a le disputa autenticitatea, însă nu le successe de locu. Prese acăsta, originale sunt de facia și man'a lui Kossuth este cunoscuta foarte bine la sute de mii de șmeni în patria nostra; era fraiele lui despre libertate asia cumu o intielesese densulu în tota vieti sa, sunt conservate bine în memorie betranilor. Le alătraramu și noi aici atatu în limbă originale magiara, cătu și în traductiune română, pentru că se nu remăie locu la dubietati. Scrisoarea lui Kossuth către deputatulu Dragosiu sună asia:

**Președintele gubernatoriu alu tierei. Domnului depu-
tatul Ioanu Dragosiu.**

D-ta ai facutu intrebarea, că la ce sörte ar' poté contă cei intorsi, dacă popornu romanu din Transilvani'a și partile adnesse, care este în rescollare, ar' voi se depuna armele și a se intorce la ascultare facia cu guvernulu?

Precum nici într'o impregiurare nu m'am indoit a'mi descoperi francu principiele și convictiunea, înaintea ori cui, care a voită se le audia ne-

**Az ország kormányzó elnöke Dragos János képvisel
ürnak.**

Kérdést tett ömölöttem, hogy ha Erdélynek s a részekbeni szomszéd, megyékuek lázadásban levő román ajkú nép a fegyvert letenné, s a magyar álladalom iránti hűségre s kormány iránti engesel-mességre visszatérui akarna, minő sorra számithat-nának a megtérök?

Valamint semmi körülmények között nem ingadozva nyíltan kitártam elveimet, s meggyőződésem mindenki előtt, a ki elfogulatlanul hallani akarta:

ugy egy cseppet sem kétségeskédem önnék kérésére irásban is felelni.

Teszem azt nyiltan, miként az az erőshöz illik, minőnek magát a magyar nemzet nehéz idők kísértései közt bebizonyítá.

Teszem azon meggyőződéssel, hogy nemzetem e nehéz időben ép azért adta a Status kormányzatát kezembe, mert elveimet, s gondolkozásomat helyeslé. Teszem szivem azon érzeténél fogva, mely fájdalommal borúl el a hitszegő habsburg-ház istenelen bujtogatásai által kiontott vér, s okozott szenvedések felett.

Én a szabadságnak embere vagyok, ki zsarnok hatalmat sem tűrní nem tud, sem gyakorolni nem akar. Én semmit sem ohajtok inkább, mint a közös szabadság szeretetével a haza keblére ölelni a magyar álladalmat minden népeit nyelv- és valláskülönbség nélkül; én békét akarok, hogy a béke ölen a szabad hazának mindenjában egyenlő szabad polgárai lehessünk, s testvéri szeretetben a egyetértésben gyógyithassuk meg mihamarabb a multak sebeit s tehessük a hazát a nép boldogságával boldoggá.

Ezen nézetektől vezéreltetve kijelentem önnék, és felhatalmazom, hogy ezt jelen irásom előímutatásával mint elkötelett akaratomat akárkinek is tudtára adjam: miként én szivem méjjéból fájlalom a polgárháború szerencsétlenségét s boldognak vallanám magamat, ha ezt nem a kérlelhetlen kard élével, hanem a becsületes béké olajágával lehetne megszüntetnem.

Becsületes békét emlitek pedig, mert én, a szabadságnak embere, nem akarok a szolgáság lealázásában gyönyörködni; hanem a közös szabadság részesének ohajtok látni minden embert, ki e hazának földén lakik.

Én tehát nem követelek szolgáságot, nem feltétlen alávetést senkitől e honban, mint a kevél Windischgrätz a magyar nemzettől követelni mert, hanem örülni fogok, ha elfogadva látom a béké és szabadság olajágát mindenek által, kik véres kezekkel szaggatják közös édes Anyánk a haza kebelét.

Értesse meg ön e szót mint egy becsületes ember szavát, s a nemzet nevében kimondott kötelezettsét azokkal, kik ha e szót megérteni, és mélyányolni késnek, nem mást tesznek, mint írtózatos szenvedést háritanak magokra, népökre, s a hazára.

Ha a föllázadt román nép a fegyvert leteszi s a Status iránti hűséghoz a kormány iránti engedelmességre visszatér, én ezennel biztosítom őket, hogy részeseivé lesznek a közös jognak, a közös szabadságnak egyenlő mértékben Magyarország minden lakosával nyelv- és valláskülönbség nélkül. Ezzel minden megadtam, a mit egy Status polgárainak képes nyújtanı. Ha kevesebbet adnék a románoknak, szolgákká alacsonyanám őket, minek gondolatjától Isten őrizzen.

preocupată asia nu stau de locu la indoiela a ti respunde la întrebarea dta si in scrisu.

O facu, acăstă francu, cum se envine celui tare, precum națiunea ungură să doveditu in grelele tempuri de cercare.

O facu acăstă cu convictiunea, că națiunea mea, in aceste tempuri grele chiaru pentru aceea a pusu in man'a mea guvernarea statului, pentru că au aprobatu principiele si cugetele mele. O facu din acelu simtiementu alu animei mele, care se sfasiu de dorere, pentru sangele versatu si suferintiele caute prin sceleratele agitatiuni ale perjurei case habsburgice.

Eu sum omulu libertatei, care nu vré se eser- ceze; nici nu pote suferi tirania. Nu dorescu nimic' a mai tare, decat a imbracisia la sinulu patriei, cu iubirea libertatei comune, pre tōte poporale statului ungurescu, fara deosebire de limba si religiune; voi-escu pacea, pentru că la sioulu pacei se potemu fi cu totii cetatieni egali liberi ai patriei libere, si in iubire si intielegere fratiesta se potemu vindecă catu mai urendu ranele trecutului si se potemu face patria fericita prin fericirea poporului.

De aceste principie condusu, dechiaru dta, si te impoterescu, că arestandu scrisoarea'mi presenta ori si cui se faci cunoscuta vointia mea nestratutata; că mie imi pare reu din anima de nefericirea resbe'lului civil si m'asiu tiené fericitu déca l'asiu poté curma, nu prin ascutisulu sabiei inessorabile, ci eu ramur'a de oliva a pacei oneste.

Amintescu de pace onesta, pentru că eu, omulu libertatei, nu vré se me destatezu in injosirea servitutei; ci vré se vedu partasiu alu libertatei comune, pre fia-care omu, care locuiesce pre pamantul acestei patrie.

Deci eu nu pretindu servitute nici supunere ne-conditionata dela nimene din acesta patria, precum superbulu Windischgrätz a cutediatu a pretinde dela națiunea ungură, ci me voiu bucurá, de voiu vedea că voru primi ramur'a de oliva a pacei si a libertatei toti acei'a, cari cu manile cruntate sfasia pieptulu dulcei nostre mame, alu patriei.

Fă, că acestu cuventu si oblegamentulu lui dechiaratu in numele națiunei se'lu intieléga, că cuventulu unui omu onestu, aceia, cari intardiandu a intielege si apretiá acestu cuventu, nu facu alt'a, decat atragu suferintia infioratoria asupr'a sa, a poporului seu si asupr'a patriei.

Déca poporulu romanu resculatu va depune armele si se va intorce la fidelitate catra statu si la ascultare facia de guvern, eu priu acăstă i asecuru, că voru fi partasi dreptului comune, libertatei comune, in mesura egale cu toti locuitorii Ungariei, fara osebire de limba si religiune. Prin acăstă amandatu totu, ce unu statu pote se dea cetatiilor sei. Déca asiu dă romanilor mai pucinu, i-asu dejosi la servitute, de care cugetu se me ferescă Ddieu.

En nem szolgákká tenni akarom, hanem sok százados szenvédéseiket, a szolgaságokat megszüntetni olajtom. Ha ellenben többet adnék, másokat tennék szolgákká, mit igazságos ember nem kívánhat.

A mi a nyelvet illeti, sem én sem a magyar nemzet más ajku polgártársaink nyelvét elnyomni nem akartuk soha, nem is akarjuk, mi csak annyit akartunk, és akarunk, hogy valamint egy az ország, vagy annak diplomátiakai nyelve országgyűlésen, s ország kormányzatban légy legyen, mert különben az ország fön nem állhat. E mellett azonban minden nyelvnek és népségnak nem csak szabad használata, és fejlődést, akarunk engedni, hanem ezen fejlődést a civilizáció érdekében elő is mozdítani, s azért tudtuk adhatja önn bárkinek, hogy a román nép nyelvnek szabad használatát ugy iskoláikban, és egyházaikban, és vallása is szertartásainban, mint a közösségi élében is garantirozzom, nemcsak, sőt a mindenben iszolásnak jobb rendezésének, s tudományos emelésének költségeit már lélező saját alapítványaik nem bírják, a Statusnak segedelméről szint azon mértekben biztosítom, mint a mikép bármely más nyelvű vallású honpolgárnak nevelésének költségeiről a Status gondoskodai fog.

Ezeken kívül biztosítom azt is, hogy a ki nem ügyvéd által, hanem maga személyében intézend a kormányhoz folyamodást, azt bármilyen nyelvén teheti, az oktatások és szóbeli ejjjárás bártető törlyekben belévén hozandó, magát a törvényesek előtt előszörval kiki-védelmezheti, s a kormány gondoskodni fog, hogy a törvények s kormányi körrendeletek a nép nyelvén is közhírré tétessenek s örömmest fogok segédeket nyújtani arra, hogy az oláhnyelv magasabb tudományos kimivelésre minden szélszerű módokkal előmozdítassék.

A mi vallásukat illeti, a lelkismeret szabadságát isteni jognak vállom, és biztosítást adok, hogy a keleti egyház, vagy görög egyesületek vallásának papjai, szint azon ellátási segélyben részesülendenek, mint akármely más vallásnak papjai, s egyházi dolgozóknak status feltügyelete mellett önmagok általi szabad intézetét garantirozzom, miként ebbeli szándékomban valóságát önnek saját tudomására legközelebbi időben tettel is bizonyítottam.

Valamint szintén gonddal leszek arra, hogy románjuk polgártársaink a jogegyenlőségnak alapján a status polgári és katonai hivatalaiban minden részrehajlás nélkül érdem és tehetség szerént részesítések, egyszóval közös jog, közös szabadság, és a törvények minden jogékonyságainak közös elvezete, nyelvüknek nem csak szabad használata, hanem fejlesztése és ápolása vallásuknak s egyházi szerkezetüknek tiszteletben tartása, egyenlő oltalma és pártfogolása, ez az mit a béké és kiengesztelődés indultatával ajánlok a román népnek. Aki többet akar, az elakarja darabolni az országot, és zsarnok akar lenni mások felett, aki pedig azt akarja, azt a haza ellenségének nyilatkoztatom, s vele mint ilyennel

Eu nu vréa se'i facu servi, ci dorescu se incete servitutea si suferintele loru seculari. Era din contra, deca li-asu dă mai multu, asu face servi pre altii, ceea ce omulu doreptu nu pote pofti.

Ce s'atinge de limba, nici eu, nici natunea magiara, n'am voitu nici odata si nu voimu se apesamu limb'a compatriotiloru nostri de alta nationalitate, ci noi am voitu si voimu numai atata, că precum tiéra este un'a, asia si limb'a ei diplomatica in dieta si in guvernarea tierei se fia un'a, pentru că altmintrea tiéra nu pote susta. Pre langa aceasta inse nu numai voimu a concede ori carei limbe si poporatiuni esercitiula si desvoltarea libera, ci si a promova aceasta desvoltare in interesulu civilisatiunei; de aceea dta poti face cunoscetu ori cui, că nu numai garantezu liber'a intrebuintiare a limbei poporului romanu, statutu in scólele, bisericele si la ceremonie sale religiose, catu si in vieti comunale, ci in catu mediulocel pentru mai buna organizare a scóleloru si pentru inaintarea scientifica a loru nu s'ar ajunge din propriile loru fundatuni, i asecuru si despre ajutoriulu statului, chiar in mesur'a, in care statul se va ingrigi de midiulocel educatiunei ori carui cetatianu de alta limba si religiune.

Afara de acestea mai asecuru, că, ori care va adresat guvernului recourse, nu prin advocatu, ci in persona, pote face acesta in ori care limba; in cause criminale avendu a se introduce institutulu juratiloru si procedura verbale, fia care se pote apera inaintea tribunaleloru cu vorba, si guvernulu se va ingrigi, că legile si ordinatiunile guvernului se se publice si in limb'a poporului si cu bucuria voiu dă mana de ajutoriu, că cultivarea scientifica mai inalta a limbei romane se se promoveze cu tote midiulocel potrivite.

Ce s'atinge de religiunea loru, libertatea consciintiei o tienu de dreptu divinu si asecuru, că preotii bisericei orientali seu ai greco-unitiloru se voru probede chiaru cu acelu ajutoriu, că si preotii ori carei alte religiuni, pre langa supraveghiarea statului li garantezu dreptulu de a dispune libera ei insii in afacerile loru besericesci, precum dta sci, că despre adeveritatea acestei intentiuni a mele amu datu dovada si prin fapta.

Asemenea me voi ingrigi, că compatriotii nostri de limb'a romanescă, pre bas'a egalitatei de dreptu, se se impartasiésca din oficiele civili si militari ale statului, dupa meritul si capacitate, fara nici o partialitate, cu unu cuventu: dreptu comunu, libertate comuna si impartesire comuna din tote bunatatile legilor, nu numai libera esercitiu, ci si desvoltare si cultivare a limbei loru, respectare, scutire si sprigire egale a organismului loru religiosu si besericescu; aceste sunt, cari eu li oferu poporului romanu, cu voint'a pacei si a impacatiunei. Celu-ce voiesce mai multu, acel'a vré se dumice tiéra si se fia tiranu asupr'a altora, era acelu ce voiesce acest'a, ilu dechiaru de inimicu alu patriei, si a tratá cu

bálni, a mint a nemzetnek elhatározott akaratá; úgy nekem kötelességem. Ha tehát a lázadásban levő romának: hép; a fegyvert leteszi, a hűséghöz és engedelmeséghoz vissza, tényleg, ha egyesek visszaadják és szolgáltatják a mit erőszakkal másoktól elraboltanak, most e percben pedig, még minden áldásokban és jótéteményekben részesülhetnek; de ha kimerítik a nemzet türelmét, ha tovább is fegyverre kényszerítenek minden szenvedést melyet az igazságos Isten boszuló karjához ájak hozand, magoknak tulajdonitsák.

Sót szivem indulatát követve, nem vonakodom azt, is kijelenteni, hogy ha méltányolva a tentebb mondottakat, minden haladék nélkül, sietendnek a jövendőbeni békés magokviselőknek biztosítékait nyújtani, attól sem leszek idegen, hogy a multak politikai vétségeire a hétközénszeretet nevében fátyolt vessünk; azon embernek mindenazonáltal kívételelvel, ki magas régi házi állása is a nép bizalmával istentelenül visszaél, s Isten s hazáiról tártező kötelességeit gyalázatosan megszegve, nemcsak a román ajku pépet lázadásra teljesítette, s ez által annyi tömérdek pusztításnak és vérontásnak buzdítója lett, hanem még azon is soha meg nem bocsátható honárolásra is vették edett, hogy saját hazája népének legyilkolása végett fegyveres erőnek az országba betörését, — sőt hivni, összönözni és eszközölni nem iszonyodott, és ezt mind tevény, hogy egyszer mind honároló vétkeinek, közepette, előtteim poszta az ország kormányában, társaim előtt figyelünk és vigyázunknak nézes szavakkal elaltatására hazug képmutató szerepet játszani elég alávaló volt nézen embernek neve Siaguna András, kinék fejére a tömérdek kiöttött vér igazságos boszut kiált, s ki amint honárolónak van nyilatkoztatva, úgy bocsátanban e földön nem részesülhet.

Ezek nézeteim és eltökélt határozatom értéktárgy körül, óhajtom, hogy az illetők józan belátással fontolják meg saját javokat s tegyék lehetségesse a béke olajágával, a multak sebeit orvosolhatni.

Ha a lázadásban levő népküldöttei, hódolatok kijelentése, és ezen kedvezmények biztosítéka kinyerése végett a nemzetgyűlés előtt, vagy előttem megjelenni kívánnának, ön őket nevemben szabad jövetelőkről, s menetelőkről és személyeik bántalmatlanságáról biztosithatja.

Fegyvereink diadalmasan haladtak előre, a hitszegő zsarnok zsoldosai verye, a főváros a nemzet hatalmában van, óhajtom hogy az oláh batalionokat, nem kényszerített ujonczok, hanem önkéntesek gyánánt lássam mihamarabb a vitéz magyar hadsereg soraiban, a közös szabadságért küzdeni; e pályán minden hű bajnokra a hazának áldása, dicsőség és szabadság vár, amott, ahol most küzdenek, nem lehet

densula că si cu atare, precum u natiunes are vobintia a resoluta, eu amiu datorintia.

Deci, daca poporulu romanu rescolatu ar de pune armele si serva iutorce la credintia si ascultare, deca particularii voru inapoiā ce au rapitu cu fortiā dela altii, inca fini acestu momentu potu ave parte de tute darurile si bunatatile; era deca voru obosi patientila natiunei, deca voru fortiā lupta mai departe, tute suferintele, cari man'a resbunatoria a dreptului Ddieu le va aduce asupra loru, se si-le atrubne sie si.

Ba surmandu simtiementului animeti mele, nu esitez a dechiarasi aceea, că deca, apretiandu cele mai susudise, voru grabi fara amanare a dă garantia despre portarea loru pacifica in venitoriu, nu voiu si strainii de aceea, că in numele pacei si oale iubirei se aruncam cu velu asupra delicielor politice din trecutu, insa cu exceptiunea acelui omu, care auabusatu in modul infamu de inalt'a sa ptisitlune beseribesta si de increderea poporului, calcandu in modu rusinosis, datorintele sale catra Ddieu si catra patria, nu numai a magit poporulu romanu la rescolare si prin aceasta a fostu indemnatoriula atat'a prapadire si versare de sange, ci s'a dejozat inca si gal acet tradare del patria, ce nu i-se poate evita inca odata, in catu nus'a infiorata provocă, a indemna si a tridiuloch irumperea de potere armata straina in tiéra, pentru a macela pre poporulu propriei sale patrie, si acestea tot de face asia, in catu totu odata a fostu destul de vilu a jocu unu rolu de faciarmie minturosu, pentru ca in miditlocul pacatelor sale tradatorie de patria se adorma cu cuvinte dulci patentiunea si privilegiile mea si a sociilor mei dela guvern, numele acestui omu este Andreiu Siaguna, asupra capului carui a multulu sange ce s'a versat striga resbonare drepta, si care, precum este declarat de tradatoru de patria, asia nu poate avea parte de iertare pre acestu pamantui.

Aceste imi suntu parerile si vointia resoluta in acestu obiectu, dorescu, ca respectivii se si apretizeze binel propriu cu rationamentu maturu si se faca posibile vindicarea ranelor trecutului cu ramur'a de oliva a pacei.

Deca transisi poporului rescolatu ar voi se vina inaintea mea seu a dietei, pentru a si dechiarata omagiul si a castigat garantele acestor favoruri, dta i poti asecură in numele meu, că voru pot veni si retornă liberu si securi.

Armele nostre inaintea victoriosu, soldatii tiranului perjuru suntu batuti, capital'ale in man'a natunei, dorescu, ca batalionele romane se nu le vedu ca recruti siliti, ci ca voluntari, catu mai curendo, in sirurile eroice armate unguresci, luptandu-se pentru libertatea romane, pre aceasta cariera pre totu luptatorulu creditiosu ilu astépta binecuvantarea patriei, gloria si libertate, era acolo unde se lupta a-

más kilátás, mint ivagy dicsőségtelen halál, vagy miután eszközük használtattak, szomorú szolgáság, melyet náradékaiknak átka követend század iziglen.

Kelt Debreczenben, ápril 26-án 1849.

Az ország kormányzó elnöke
Kossuth Lajos mp.

Az ország kormányzója

Hatvan Imre seregparancsnok urnak.

E hó 6-ról 73. sz. a. kelt felirata következtében értesitem önt, hogy miután eddig parancsnoksága alatt rendes katonai csapatok is, s átaljában oly erő vagyon egyesülve, mely a rendes hadseregnek a hadnitudományokban jártas tagját igényli parancsnokul, a hadügymminsterium már felszólított, hogy Csutak órnagy helyét egy magasb rangú törzstiszt által mielőbb pótolja ki, kinek ön is szintén alá lesz rendelve. Drágos képviselő eljárását illető jelentését köszonettel veszem, s értesitem, hogy abbeli nézeteitén is osztom, s Drágosnak ugyan, ön futara által beküldött jelentésére azt válaszoltam, hogy a lazdókkal semmiféle alkudozásba, sem az amnestia magyarázásába nem ereszkedém, — a kinek kegyelemmel folyamodék — a kormány fog tudni megkegyelmezni, hol annak helye lesz; s egyuttal oda utasítottam, hogy a kívánt fegyverszünet, vagy alkuletettsége tűrője alatt a hadjárást semmi szín alatt fel ne tartoztassa, mit is a végejt közök önnel, hogy tudja megérkezfeig, és ez értelemben, s pedig teljes erélyivel folytassa működését, semmi mellékérdekeit figyelemre nem méltatva.

Kelt Debreczenben május 11, 1849.

Az ország kormányzója
Kossuth Lajos mp.

Ad N. 305, 1875.

TESTAMENTU.

In numele tatalui si alu filiu si alu santului duhu' eminu', dupa-ce atotu-potentele Domnedieu, dupa a sa pré insulta indurare, pre uniculu filiu alu nostru, pre neuitatulu si iubitulu nostru fetu Emiliu Dionisiu Basiota Motiu-Dembulu studentu intru a V-a classa gimnasiala, pre acelu angelu blandu, deșteptu si cu portari exemplare in etatea lui cea mai frageda de 14 ani si 5 dile lu a chiamatu intru imperati'a lui cea ceresca, lasandu-ne pre noi in doliu si desperare, rapindu-ne de tota bucuria si speranti'a, ce o ponemu in progresul lui celu laudabilu; dupa-ce prin mórtea lui, suntemu lipsiti de filiu nostru, care avea chiamarea a ne portá numele nostru familiaru spre onorea familiei nostre si a natiunei pentru tempure

cum, nu pote fi altu prospectu, decatu séu mórte fara gloria, séu dupa ce au fostu intreburiintiatu de instrumentu, servitute triista, careia i va urma blastermul posteritatei pana in a sut'a generatione.

Datu in Dobritina, 26 Aprile, 1849.

Presedintele guvernatoriu alu fieret
Ludovicu Kossuth, mp.

Gubernatorulu fieret, Dlui Emericu Hatvani camandante

a armatei si a judecătorie de șoste.

In urmarea scrisoarei dtale dela 6 l. c. Nr. 73. te cunoscintiezu, ca de șre ce sub comand'a dtale se affa concentrate si despartieminte militaresci regulate si preste totu astu felu de potere armata, care cere de comandante unu individu din armata regulata, expertu in sciintiele militari, ministeriul de resbelu au fostu invitatu, ca locul dlui majoru Csutak se'lu suplinesca catu mai curendu cu unu oficiariu mai inaltu din statul maiori, caruia si dta inca vei fi subordinatu. Raportulu dtale relativ la misiunea lui Dragosiu, l'am primitu cu multamire si ti facu cunoscutu, ca aprobu si eu parerile dtale, — era la raportulu lui Dragosiu, tramsu totu prin curieriu dtale, amu respunsu, ca cu insurgentii nu me demitu la nici unu felu de negotiatu, — celu ce vrea amnestia, recurga — guvernulu va sci a gratia, unde acesta va avea locu; si totu-odata i-am datu instructiune, ca sub pretestulu armistitiului, seu alu pacificatiunei, nici-decum se nu impedece operatiunile militari, ceea-ce ti comunuju, pentru ca se sci si pana la sosirea lui, in acestu intiesu, si inca cu tota energia se continui operatiunile, nereflectandu la interese secundarie.

Datu in Debretienu, 11 Maiu 1849.

Gubernatorinlu fieret, Ludo vicu Kossuth, mp.

Adiu, ca el intocmita omul, si venitore, ne-voliendu totusi, ca cu inchiderea ochilor lui celi blandi, se incete si amintirea numeluidui, ni-am determinat, dupa miclele si modestele nostre poteri a face urmatoriulu:

Documentu fundationalu.

Art. I. Avendu in vedere, ca omulu dupa dis'a unui republicanu francesu „non omnis moriar” cu mire de totu, ca ca atare numai prin cultura si invetitura pote deveni utilu societatiei si natiunei, careia apartiene, pentru ca numai prin lumina pote osebi calile retacite de acele, care conduc la adevarat'a cunoscantia a binelui si a reului, depunem odata pentru totu-déun'a, sub ingrijirea si administrarea asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu una suma 400 sau v. a. citeșce: patru sute florini valore austriaca.

că fondu pentru ajutorarea unui teneru romanu de religiunea gr. cath. ori gr. orientala ortodoxă din muntii Apuseni în Transilvania, ori din districtul Năsăudului, care va cercetă scările gimnaziului ori reali cu diligentia și în decursul studiilor va reportă calcululu de prima clasa cu eminentia, sub titlulu „fundatiunea studiosului de a V-a clasa gimnaziale Emiliu Dionisiu Basiota Motiu Dembulu din Abrudu.”

Art. II. Acestu fondu va fi neatingibilu, se va depune în cază de pastrare a institutului de creditu si de economii „Albin'a“ din Sibiu, pre langa celea mai mari interese, cari le prestă acestu institutu pentru înlocări depuse spre fructificare, si numai atunci se va transpune capitalulu in o alta cassa de pastrare si totu pre langa cele mai mari interese posibile, candu institutulu „Albin'a“ s'ar destintia. Libelulu de înlocare se va pastra totu deun a intre harhiile de pretiu ale asociatiunei transilvane pentru literatură romana si cultură poporului romanu.

Art. III. Comitetulu asociatiunei va conferi din interesele fundatiunei in totu anulu, deocamdata sumă de 20 fl. (douăzeci floreni) v. a. că stipendiu pentru unu scolaru romanu, precum s'a disu la art. I, incepndu din I-a clasa gimnaziala său reala, pana candu isi va termina studiale.

Art. IV. Prisosulu intereselor se va adauge in totu anulu la capitalu, pana candu acesta va cresce intr'atata, incătu comitetulu se pota confiri său unu stipendiu mai mare la unu scolaru, său mai multe stipendii la mai mulți scolari, după cum adeca comitetulu asociatiunei va afla mai cu cale.

Art. V. Pana candu ajutoriulu de 20 fl. său de o sumă mai mare pre anu, se va poté dă numai la cate unu studentu, dorința nostra este, că acela se fia datu pe rendu, unadata la unu studentu de confesiunea gr. cath. si de alta data la altulu de confesiunea gr. orientala ortodoxă.

Art. VI. Déca va fi vre-unu studentu la vre-unu gimnasiu ori scăola reala din famili'a nostra „Basiota“, fia acel'a ori din care tiéra locuita de romani, si va documeatā calculu de prim'a clasa din tōte studiale, acela se aiba preferint'a intre alti concurenti.

Art. VII. Crescendu capitalulu si potendu-se distribui mai multe ajutore, atunci proportiunea se fia pastrata pentru studenti de ambe confesiunile asemenea, de sine intielegandu-se, că trebue se fia romani.

Art. VIII. Intre concurentii la stipendiu se voru prefera aceia, cari voru documentat, că pre langa limb'a romana, germana si magiara, învétia său limb'a francesa său cea italiana, pentru că numai cu cunoști'a unei din aceste limbi sorori, pote fi si remané filiu creditiosu alu națiunei romane.

Art. IX. Că multiamita a totupoternicului Domnedieu, si că o trista aducere aminte a prea temuriei decedari a filiului nostru Emiliu, rogamu pre santiile loru preotii greco-cath. si gr. orient. dein Abrudu unde s'a nascutu filiulu nostru, precum si

pre celu din Odorheiul secuiescu, unde a închis ochii pentru toti vecii, că in serbatorea „Intrare in biserică“ se binevoiesca a'lui aminti esindu cu darurile.

Scrisam u in Odorheiul secuiescu in 9. Dec. 1875.

Basilu Basiota Motiu Dembulu mp.
jude la tribunalulu regiu de Ia instantia
si soci'a sa
Amalia Basiota nascuta Szabo mp.

Alesandru Boeriu mp.
parochu gr. cath. la Odorhei, că martoru.

Alessiu Boieriu mp.
că martoru.

Vitalitatea gintei romane si trei apostoli ai romanilor
(Samuel Clainu, Petru Maior, si George Simca).

Prea onoratu publicu! Precum in lumea fizica nu aru si decat unu chaosu, un'a nōpte perpetua fora sōre si lumina; asia in lumea morale, in vieti'a poporului trebuie se fia unu sōre, unu falinariu, una lumina, prin care tōte se se indrepte, se se conduca, se se grupeze, si acesta lumina fora indoieala nu e alta, decat scientia. Ce folosesce poterea bruta, fora scientia de a o conduce? Ce folosu au avutu gintile barbare de atatea cuceriri fora maiestria de a le conserva? Adeverulu istoricu e: că mai usioru castigi un'a lupta, si cu ea un'a tiéra, inse pastrarea si profitulu celor eluptate e maiestria maiestriilor.

Scientia deci este potere. Nu numai te invetia a regula poterea bruta, ci ea iti da chiaru fortia. Ce, me rogu, a scosu poporale occidentali dein peccatele si catuissele evului mediu, de nu scientia?

Clasea culta, adapata dein sacrulu fonte alu scientielor, a facutu se se vedia er' sōrele libertatei. Prin ce a subjugatu — dupa cumu se exprima proverbiul — Grecia subjugata pre subjugatorii ei, déca nu prin scientia si arte? Unu poporu numai pana atunci e sclavu, pana candu e intunecatu; indata ce i se lumina si largesce orisontele cunoștiinelor si alu scientiei, catusiale incep a'lui stringe mai tare, a'i fi nesuferite, pentru că elu vede si simte ce mai inainte nu vedé si nu simtiá — nedreptatea loru — si mai curendu ori mai tardin le arunca si le ingrōpa. De acea nu e erore politica mai mare, decat a incatusá pre unu poporu, si a'i concede, ori chiar a'i favora cultivarea scientielor; si de aceea si un'a maxima a despotismului este: cine vré se domnesca, se impedece desvoltarea! Fora indoieala, pentru că scientia este firulu Ariadnei, care conduce pre unu poporu aservitul la libertate, si pre unu liberu, la adeverat'a destinatiune.

Că se nu vorbescon multe, ore jugulu apesarei nostre de candu amu incep a'lui latiná? nu ore de candu amu incep a ne luminá, si de candu radi'a de cultura incep a ne incaldi? Si ore incepulu culturei nostre de candu este? de abia ceva

mai betranu ca în acestu secul; ai carei premergători
fara sănătate au fostu și suntu Clainu, Maiora, Sin-
căiu; căci ore pre campulu literariu eare i-a între-
cutu pana atunci, cati i au ajunsu pana acumu? Cine
manuase sabia scientiei mai bine, cine i-o invirtise
mai multu? cine se preambla pre tōte sferele ei mai
multu si mai eu abilitate? Cine i-si a sacrificat
nopti, dilegi viția pre campulu ei asia că si eli? si
tōte acestea, nu pentru remuneratiune, nu; căci
dein contra, pentru acēst'a suferira; nu pentru lauda,
nu pentru ambitiune, ci dein zelulu care nu potu
a nu'l'u recomandā tuturor fililoru națiunei nōstre,
dein cea mai pura anima, dein zelulu nationale.

Asia pré fericitulu Samuelu Clainu nascutu in
Satu langa Sibiu in 1745 și morta in 1806 in Bud'a
in esiliu, cumu se spune, in braciale amicului seu
George Sincaiu — adaptat in scientia antaiu in fra-
ged'a etate aici in locu, apoi că monachu in 6 ani
la Vien'a si aiurea, cine se nu'l'u admire, cine se
nu'l'u iubea; cine se nu'verse un'a lacrima de con-
doleantia pentru, sōrtea lui, cine se nu'l'u dorēsa ta-
lentelesu calitate? căci latatu pana ce petrecu aici
că predicatorii precum: nu'la mai fostu saltulu nici
inainte, nici dupa aceea, catu si in ratacirea sa prin-
tre străbii scriisu 32 opari si operate pre tōte sferele
scintiei. -- Nu este locul aici inșra' aici, ci
pre doritorii de a le vedé — imi iau libertate aici in
indrumarea adiutoriului Pas.P. Domnului Ioane Vasile
Rusu protopopala Sibiuului tientu in Dev'a
in anulu 1774 si publicata in „Transilvania“ Nr. 21
acela'si anu. Inse dorere! că acelu tesauru in mare
parte si astazi e ingropat in manuscripte pre de-o
parte, pre de alt'a, ce e mai dorerosu, sa perduu.
„Raru fenomenu pentru orice secul si națiune,
dar mai raru pentru romani, si bietulu este asia de
principiu cunoscutu, si printrumare totu atata si pre-
titivu, căci ignoti nulla cupido.“*)

Trecu la alu doilea barbatu dein acesti trei, la
Petru Maiorul fù nascutu in Capusiu unu satu pre
Campia la anu 1753. Cursulu inveniaturilor sale
ila a inceputu in Osiorheiu, ilu a continuat apoi
la Clusiu, si in urma aici in locu, de unde fù tramsu
la Rom'a in institutul „de propaganda fide.“ Dupa
terminarea studialoru a intrat u'calugaru in mo-
nastirea din locu, inse preste pucinu parasi novitia-
tulu calugarescu. Santiendu-se de preotu, merse că
parochu in St. Martinu, dupa aceea se facu protopopulu
Reginului, si in urma ajunse censore de carti
romanesci in tipografi'a statului dein Bud'a, si re-
pausă in 1821 in etate de 68 ani. Nu'mi ajuta poterile
ai sunosce intréga vieti'a lui cea plina de activitate;
reflectezu numai, că ore avemu noi multi bar-
bati nationali gelosi de originea, de sōrtea si binele
gintei sale că si elu? Cine a luat asupra'si sarcin'a
de a disputa cu un'a lume istorica intréga, plina de

prejudetia si reutate, pentru a revela, apera si proba
descendentia nostra romana dela coloniile traiane,
scotiendu-o cu tactu si scientia, cu fatigia si sudore
printre atatese secole nefaste? Cine a fostu celu din
taiu romanu, care a sciuu scote din pulverea archi-
velor si din noianulu trecutului carteia de botezul
a gintei nōstre: istoria pentru inceputulu romanilor
— pre largu si precis decatul Petru Maiorul? Nimicu
mai dreptu că cuventele eruditului Eliade: „Istoria
pentru inceputulu romanilor a fericitulu P. Maiorul
a fostu unu felu de teiagul lui Moise, prin care
despicandu marea de intunericu ce fiene pre romani,
i facu se tréca dincolo de Egiptulu mineiunilor, si
se cunosca adeveratulu loru incepntu.“*)

Istoria sa besericësca ne spune procesul forma-
tiunei basericiei nōstre, că si istoria nationale pa-
timile si trecutulu gintei nōstre; éri ou respectu la
predicile sale observu, că ore nu'pada in diu'a de
astadi forméza mangaierea sufletesca in multe din
basericile nōstre? Nu sciu enumerat tōte productele
sale literarie, nici s'aru potè aici, noi pre scurtu di-
cindu, vieti'a lui intréga in'a fostu consacrata pentru
alta, decatul pentru acesta aproape in totu ero u'na
Viea acamplu celu mai martiru apostolu din
acesta treime, da George Sincaiu. De originea din
Sinc'a, inse s'au nascutu in Siamsiudu (scaun Mures);
1753, stidiu in gimnasiulu Iesuitiloru din Clusiu, si
alu Pieviștilor din Bistritia. Fù numitul profesorul
de retorica si poetica in 1773, éri in anulu nematoru
(1774) s'au tramsu de fericitulu episcopu Gregorie
Maiorul pentru cinci ani la Rom'a, unde luu doctoratul
dei teologia si filosofia, si ajungundu secretariul
si bibliotecariu acolo, se incepù totu-deodata si splen-
did'a sa chiamare de istorie, scormonindu tōte an-
ghiuletiele acelei biblioteci dupa date pentru reu-
mitul seu opu: „cronica romanilor.“ Aceea'si ac-
tivitate si zelul pentru acesta in Vien'a, aceea'si in
Blasiu, aceea'si pretutindinea spanâna la mōrtu, si
mori.... unde? da, unde? ne intrebamu pana in
diu'a de astadi, căci a sci acēst'a cu securitate, e
cu nepotentialu.

Dupa reintorcerea din Vien'a fù directoru alu
gimnasiului dein locu, si in urma fù directore gene-
rale alu scolelor romane. Aci inca odata s'au pro-
batu adeverulu de altumentrea cunoscutu, că la unu
lueru mare trebuie omeni mari. Sute de scole po-
pularie se redicara sub densulu, si dorere! decadiura
dupa densulu, căci steu'a lui Sincaiu inca se intu-
neca, steu'a lui inca fu mai că a toturorū oménitoru
mari. Persecutatu si inchis in 1794 in Aiudu că
tulburatoru politici, scapă la anulu pentru că se a-
junga un'a sōrte mai grea, se retacesca flamenda si
golu. Conteles Vasiliu isi castigà merite in respectul
acestui martiru prin prolectiunea ce i acordă, ci
spiritul lui celu agitatu nu'si afla repausu. Cu der-
sagii pre spate bate la pōrt'a demnului seu iamicu
Samuelu Vulcanu in Urbea mare, fora se'si afle re-
pausu nici aici, precumu nici că revisorul de carti

*) Dice unu scriotoriu.

române în Bud'a (1803—1808). Înse în totu decur-
sulu acestei vieti agitate și nacajite, unu singuru lu-
cru — dintre multe altele — nici odata nu lăsa
continuarea cronicel. Si cu ce folosu? Eu credut că
nimicu nu pote fi mai dulce pentru unu omu; de-
cătu cându isi vede opul duse pana în capetul si
datu spre folosulu comunu; pentru care se face. —
Eribine! Sincalui nu avu acesta mangaiere. Censură i re-
spunse pri la faimós a issentitia — barbara, opus
igne, auctor patibulo dignus. Anditi minune! tota
viétila si cu totu zelulu, cu tote poterile si incorda-
ride sale spirituali si corporali iludra unu omu pentru
unu opu, care la fine e deminu de focu, si autoriulu
in locu de lauri, isi casciga dreptu remuneratiune
turelelor. Ci se nu cugetati, că dupa un'a seastintia
că acesta barbatolu dorerilor, care patise si alte
umiliri — Sincalui — ar' fi desperat, precumu nu
ar' fi mirare, că ar' face o altii. Na! aci vine tari'a
de caracteru si de convictiune. Sineaiana, naci! ve-
demu pre Sincalui in adevera mare, convinsu de bi-
nеле ce'lu a facutu, incredintu in meritulu faptei sale,
si cu prevedere departata in posteritate, candu ilu
intrebă ore cine cu despretu: „déca nu mi e rusine
a'si portă desagii,” — si tuă de respunsu: „In acesti
desagi e opul meu in care voi fi premarit u dupa
morte; déca nu mi e rusine că lu amu facutu, nu
mi va fi rusine nici că lu amu portat.” Asia tre-
buie se faca fia-care omu facia cu faptele sale pur-
cese din, convictiune.

Nu voliescu se intenda multe, că ore premarirea
espresa de Sincalui in privint'a sa, realizatu-s'a ori
ba? că singura proba voiu aduce simplu numai ca-
teva cuvinte ale eruditului Hajdeu: „Umbr'a lui Sin-
calui, divinulu cersitoru, cu desagii pre umeru, cu
cronica in sacu, cu un'a natiune in o cărpa, ratacé
printre romanii de atunci stralucindu'i sdrentiele că
tunic'a lui Christosu pre muntele Tavorului, dar' a'i
sei nu'l au cunoscutu.”

Dea ceriulu că spiritulu lui celu inaltu, zelulu
lui celu ferbinte si neadormitul pentru luminarea na-
tiunei si pentru inflorirea si fericirea ei, se vieze in
veci in toti romanii, urmatorii lui.*)

Scusat-mi P. O. Publicu, déca poterile mele
voru fi fostu, precumu altu mentrea le si recunoscu
inferioare materiei ce'mi amu luatu, si déca dein a-
cest'a causa si productiunea mea va fi fostu mai pre-
diosu de acceptarile D.vostre!

Totu scopulu de care eram animatu, a fostu,
că déca vre-o ginte, vre-o natiune are titlu de pre-
tensiune la esistentia si viétila de sine statatoria, cu-
rata si neamestecata, nici a nostra nu pote fi inde-
reptu, pentru că alt'a nu o intrece cu noblet'a si
poterea; déca este in cinev'a potere de viétila, dieu! in
gintea nostra tormentata in secle, treçuta prin focu
si apa, prin sabia si tortura, probata intr'unu cup-
toriu de 17 secle că nici uuu auru altulu, — ea

diu inaintea nostra nu este mai puina si nu pote
se apura. Numai catu coragiul si zelu sprijintele te-
renele, progresu si scientia, cari ne dă pe tera, si
tocm'a pentru acest'a am propusu pre cei trei bar-
bati de mai susu, pre cari imitaundu-i deinde tota po-
terile idupa cu vintele lui Cichindealul, mai marita
natiu pre pamantul nu va fi că a nostra.”

Ar se nici P. Bunea, — un comunitate teologul absolutu
din siedintele, nu este cedere retinere, critica obis-
nuita, nu este nulten raza in, asociatiunea membru Nr.
Nr. 403 — 1876 in modul trimisul în siedintă, nici
a credintu-lini.

Procesu verbale
Ar se nici P. Bunea, — un comunitate teologul absolutu
din siedintă ordinaria a comitetului asociatiunei trans-
silvane, tienuta la 27 Decembrie c. n. 1876 sub presidiul
d-lui Iacobu Bologa, fiindu de facia dñi membrii: Pav.
Duncă, E. Macellatiu, L. Hantia, L. V. Rusu, Const. Ste-
zariu, Jos. St. Simioniu, Z. Boiu, Dr. Dom. Racuciu si Ionu-
Candrea. Ar se nici P. Bunea, — un comunitate teologul abso-
lutu in siedintă ordinaria a comitetului asociatiunei trans-
silvane, tienuta la 27 Decembrie c. n. 1876 sub presidiul
d-lui Iacobu Bologa, fiindu de facia dñi membrii: Pav.
Duncă, E. Macellatiu, L. Hantia, L. V. Rusu, Const. Ste-
zariu, Jos. St. Simioniu, Z. Boiu, Dr. Dom. Racuciu si Ionu-
Candrea.

Spre scientia. Ar se nici P. Bunea, — un comunitate teologul abso-

lutu in siedintă ordinaria a comitetului asociatiunei trans-
silvane, tienuta la 27 Decembrie c. n. 1876 sub presidiul
d-lui Iacobu Bologa, fiindu de facia dñi membrii: Pav.
Duncă, E. Macellatiu, L. Hantia, L. V. Rusu, Const. Ste-
zariu, Jos. St. Simioniu, Z. Boiu, Dr. Dom. Racuciu si Ionu-
Candrea.

Spre scientia. Ar se nici P. Bunea, — un comunitate teologul abso-

S 188. Dlu cassariu presentéza conspectul unde-
spre perceptele si erogatele asociat., pre tempulu
dela siedintă comitetului din 14 Noembre a. c. pana
la siedintă presenta. Dein acelu conspectu se vede,
cum că in restempulu numitul s'au incassatul la aso-
ciatiune 1016 fl. 56 cr. si s'au erogatul 1292 fl. 70 cr.
(Nr. prot. 401/1876).

Spre scientia. Ar se nici P. Bunea, — un comunitate teologul abso-

S 189. Totu dlu cassariu presentéza conspec-

tul despre starea fondului academiei pre tempulu
acestei siedintie. Din amentitulu conspectu resulta,
cum că fondulu academiei are in proprietatea sa
14087 fl. 24 1/2 cr. (Nr. prot. ag. 402/1876).

Spre scientia. Ar se nici P. Bunea, — un comunitate teologul abso-

S 190. In necsu eu conspectulu cassei de sub
S-lu 188, se referéza in specialu despre banii incursi-
la fondulu asociatiunei pre tempulu dela siedintă
comit. din 14 Novembre a. c., pana la siedintă pre-
sente si anume:

a) Prin dlu Ioan cav. Puscariu s'au tramsu că
legatu dela Teodoru Mutowsky din preuna ca inter-
ese 515 fl. 65 cr. v. a., că legatu dela Georgie Grab-
owsky 300 fl. v. a., la olalta 815 fl. 65 cr. Nr.
358/1876 (a se conferi si prot. siedintei din 14. No-
vembre a. c. Nr. 362 § 177).

b) Prin dlu Nicolau Cipu, cassariulu desp. cerc.
alu Fagarasiului, s'au tramsu că tacse de membrii
ordinari si oferte 108 fl. Nr. 365/1876 (a se vedé
publicarea in fóia Transilvani'a Nr. 23/1876 pag.
271,272).

c) Prin dn. advocatu in Tásnád George Filepp,
s'au tramesu, că arenda dupa mos'a Galliana, că tacse
de membrii ord. si prenumeratiune la Transilvani'a
cu totulu 27 fl. v. a. (Nr. prot. 366, 369 si 399,
1876.)

Se ia spre scientia.

S 191. In necsu eu conspectulu de sub § 189
se raportéza despre contribuirile incurse la fondulu
academiei, si anume:

* Dice unu scriitoriu.

a) Prin dn. Nicolau Cipu, cassariulu despart. cerc. alu Fagarasiului, s'a tramesu 6 fl. (Nr. 365, 1876) (vedi Trans. Nr. 23. pag. 272).

b) Din partea tenerimei teologice dein partile ungurene si selagene, s'a tramsu ca venitul curatul unu balu tienutu la Bicsadu 20 fl. 60 cr. v. a. (Nr. 386/1876).

Spre scientia.

§ 192. Dn. cassariu Const. Stezariu, presentéza computulu despre perceptele si erogatele foiei asoc. „Transilvania pre 1876.

Dn. cassariu ca referente, arata, ca perceptele au fostu 621 fl. v. a., er' erogatele 750 fl. 33 cr.

Bilantiulu.

Spese cu edarea foiei pre 1876	750 fl. 33 cr.
Remuneratiunea redactiunei cu	400 „ —
Sum'a erogatelor	1150 fl. 33 cr.
Au incursu ca prenumeratiuni pre 1876	500 fl. 50 cr.
Prin urmare s'a spesatu mai multu cu Combinandu acésta suma cu bugetulu preliminatu pre 187% de	649 fl. 83 cr.
Resulta unu superplusu de	708 fl. —
Detragündu-se si acestu restu din superogatulu redactiunei dupa computa cu	58 fl. 17 cr.
Remane cu finea acestui anu 1876, unu superogatatu de	129 fl. 33 cr.
	71 fl. 16 cr.

Numitulu referente aratandu, ca computulu respectiv l'au aflatu esactu in tote pozitiunile, propune a se dà absulotoriu ratiocinantului, si totu deodata a se esprimá redactorelui foiei, cea mai cordiale recunoscientia pentru neobositetele servitia prestate si pre acestu terenu literariu, ca redactore in interesulu promovarei scopurilor culturali ale asociatiunei. (Nr. 395/1876).

Propunerea referentelui se primesce cu unanimitate in totu coprinsulu cu observarea, ca se se assemneze la cass'a asociatiunei ceruta anticipatiune de 250 fl. pentru suportarea speselor edarei foiei pre an. 1877.

§ 193. Dn. protop. I. V. Rusu, aduce la cunoștinția, cum-că in conformitate cu conclusele adunărilor gen. din 1875 si 1876, s'a emis provocari catra membrii ord. aflatiori in restantia, cu tacsele anuali, pentru solvirea acelor'a. Atari provocari s'a emis in numeru de 1315 (a se vedé si conclusinnea comit, din 10 Octobre 1876. (Nr. 384/1876).

Spre scientia.

§ 194. Directiunea despart. cerc. alu Brasiovalui (I), asterne procesulu verbale alu siedintiei subcomit. din 15/27 Decembre 1876. Din respectivulu procesu verbale resulta, cum-că sub-comit. in siedint'a sa susu-numita, s'a ocupatu cu afaceri curente, intre altele, cu luarea dispositiunilor pentru impartirea provocarilor emise in privint'a solvirei tacselor restante p. 4. (Nr. 399/1876).

Se ia spre scientia.

§ 195. Se raportéza despre chart'a V. Consistoriu archi-diecesanu gr. or. din Sibiu ddto 23 Octobre a. c. Nr. 2643 scol., prin care acelasiu si esprime multiamit'a sa comitetului si adunarei gen. pentru ajutoriulu de 200 fl., votatu in favórea ajutorarei scólelor confisionali din archi-dieces'a resp. (Nr. 363/1876).

Se ia spre scientia.

§ 196. Se comunica script'a fostului arendatoré alu mosiei Galliane, Carolu Fischer, prin care acela cere a i-se relaxá restulu de arenda pre anulu car. in suma de 19 fl. (Nr. 367/1876).

Script'a resp. se se comunică cu advocatulu asoc. George Filepp, spre a dà deslusirile necesarie asupra starei lucrului.

§ 197. Se presentéza cererea lui Ioanu Serbu invetiacelu de mesaria in Clasii, prin carea se róga a i-se conferi unu ajutoriu din fondulu asociat. (Nr. 368/1876).

Se decide a i-se resolvi suplicantului, cum-că, dupa-ce ajuróriale preliminate pre anulu 187%, pentru invetacieii de meseria, s'a impartitu dejá in 14 Novembre a. c., cererei respective acuma nu se poate satisface; se indrépta inse a concurge la ajuróriale ce se voru preliminá de adunarea gen. viitoria.

§ 198. Se notifica, cum-că V. Consistoriu archidiocesanu gr. or. de aici, remite documentulu fundational vechiu alu lui Basiliu Basiota Motiu-Dembulu, dupa-ce a primitu documentulu nou compus cu unele modificatiuni. (Nr. 372/1876).

Se va asiedia spre pastrare in archivulu asociatiunei.

§ 199. Se comunica script'a dlui canoniciu Vasiliu Popu, din 2 Decembre a. c., prin care acelasi cere, ca contractulu de vendiare a mosiei Galliane, pentru care alatura unu proiectu, pregatindu-se si provediendu-se cu subscrerile recerute, se se tramita prin advocatulu asociatiunei dlui cumparatoriu conte Paulu Degenfeld. (Nr. 337/1876).

In necsu cu acésta din partea secret. se raportéza, cum-că in 9 Decembre a. c. s'a tramsu din partea presidiului, respectivului advacatul alu asociat. George Filepp, amentitulu contractu, cu aceea indrumare, ca cu ocaziunea subscriri a celuia din partea cumparatoriului, se incasseze pretiulu vendiarei de 1600 fl. si acel'a se'l administre catu mai curendu incóce.

Se ia spre scientia cu aprobare.

§ 200. Se presenta documentulu de progresu pre an. scol. 187% alu fostului stipendiatus alu asociatiunei Teodoru Cesarianu, elevu de scóla de agricultura in Clus-Monasturu dejá absolutu.

Din respectivulu documentu se vede, ca densulu a reportatu clase de progresu parte bunu, parte de stulitoriu (Nr. 383/1876).

Spre scientia.

§ 201. Societatea: „Petru Maior“ din Bud'a-

pest'a, prin script'a din 10 Decembre a. c. multimesce comit. pentru cursurile din Transilvani'a, gratificate pre sém'a acelei societati. (Nr. 387/1876).

Spre scientia.

§ 202. Dn. Ioanu V. Barcianu se ofere a dă Federatiunea de pre 1875, in scaimbu pentru Transilvani'a totu de pre 1875.

Se accorda cererea respectiva.

§ 203. Dn. protop. Ioanu Papiu, aratându, că densulu a dimisionatu din postulu onorificu de directore alu despart. Devei (VI), cere a se luá dispositiuni pentru transpunerea actelor respective in primirea directorelui nou alesu dein partea adunarei gen. a despartiementului tienute in 29 luniu a. c. (Nr. 391/1876).

Se decide, că in necsu cu conclusiunea comit. din 25 Iuliu a. c. Nr. 218, nou alesulu directore dr. Lazaru Petco, se se recerce a primi actele resp. dela demisionatulu directore, incunoscientiendu-se si acesta despre dispositiunea facuta in estu obiectu.

§ 204. Dn. protop. I. V. Rusu presentéza relatiunile incuse dela advocatii asociat. in caus'a urmatórielor legate.

a) Relatiunea dlui advocatu Mateiu Nicol'a din 25 Novembre a. c. in caus'a legatelor Telechiane (Nr. 371/1876).

b) Alta relatiune din 20 Decembre a. c. totu in caus'a legatelor Telechiane. (Nr. 398/1876).

c) Relatiunea dlui advocatu Mateiu Nicol'a din 6 Decembre a. c. in caus'a legatului lui Ioanu Iancu (Nr. 379/1876). In fine.

d) Relatiunea dlui advocatu Bas. Popu Harsianu din 16 Decembre c. c. in caus'a legatului lui Avramu Iancu. (Nr. 392/1876).

Se decide: că mai inainte de a se luá la pertractare meritória, amentitele relatiuni de sub a—d aduse in combinare, — se se céra unele deslusiri, respective informatiuni dela dn. advocatu Nicol'a, relativu la unele impregiurari, atingatórie de legatele telechiane.

§ 205. Protop. I. V. Rusu, in necsu cu conclusiunea comit. din 21 Aprile a. c. reasume cestiunea accordarei unei remuneratiuni pentru dn. Iacobu Elek auctoriulu importantului opu: „a Királyföldi viszonyok ismertetése,” cumperatu pre sém'a asociat. din partea adnnarei gen. dela Reghinulu sasescu din 1875, si pre bas'a unui raportu motivatu, propune a se asemná numitului auctoriu o remuneratiune de 100 fl. (Nr. 131, 360 si 388/1876).

Dupa discusiune, propunerea referentelui se primesce cu unanimitate.

§ 206. Dn. jude reg. Basiliu Basiota Motiu Dembulu, cu privire la script'a comit. din 14 Noembre a. c. Nr. 362, rescrie, cum-că nu este aplecatu a se invoi, că se se faca proiectat'a modificare cu privire la art. I. din literile sale foundationali, se invoiesce inse, că asta-data ajutoriulu de 20 fl. creatu de densulu, conditionatu, se se confere concurrentelui din

muntii apuseni, de si dóra acel'a n'a doveditu calculi de prim'a clase cu eminentia (Nr. 376/1876.)

Punendu-se cestiunea la pertractare, dupa-ce din partea unoru membrii bine informati se constata, cum-că tenerulu, uniculu concurrente la acelu ajutoriu din muntii apuseni, obtienù unu ajutoriu din partea consistorialui archi-diecesanu, ér' alti concurrenti din muntii apuseni ori din fostulu districtu alu Naseudului nu suntu, comitetulu avendu in védere tenórea literelor foundationali, se afla indemnátu a decide: că ajutoriulu cestionatu pre an. scol. curente se se capitaliseze in favórea fundatiunei respective; ér' celoru alalti 2 concurrenti, alt' cum eminenti, dar' carii nu suntu nascuti din muntii apuseni ori din fostulu districtu alu Naseudului, prin urmare nu intrunescu conditiunea pusa prin respectivele litere foundationali art. I., se li se resolve negativu in sensulu indigitatu. Despre acést'a se se incunoscientieze si respectivulu fundatore.

§ 207. Se presentéza cererea reuniiuei invetatorilor romani din Chióru din 20. Decembre a. c., prin carea aceeasi cere a i-se dă gratis pre sém'a bibliotecei cate unu exemplariu din cursurile Transivaniei (Nr. 400/1876).

Se accorda cererea respectiva.

§ 208. Se raportéza despre urmatóriele carti donate pre sém'a bibliotecei asociat. si anume:

a) Századok a magyar történelmi társulat Közlönye, brosiur'a X.

b) Cartea de lectura de I. V. Rusu.

c) Raportulu anuale alu societatei „Romani'a jună.”

d) Calendariu pre 1877 de Mihaiu Calinescu, secretariulu societatei pentru cultur'a si literatur'a rom. in Bucovin'a.

Se primescu pre langa espreziunea recunoscintie protocolarie, si se transpnru dlui bibliotecarin, spre a se petrece in registrulu bibliotecei asoc.

Verificarea acestui procesu verbale se concrede dloru membrui: Dunc'a, Macellariu, Hanni'a.

Sibiul, datulu că mai susu.

Iacobu Bolog'a mp., pentru secretariu presiedinte. Ioane V. Rusu mp.

S'a perlesu si verificatu. Sibiul in 29 Decembre c. n. 1876.

P. Dunc'a mp. E. Macellariu mp. I. Hanni'a mp.

ad Nr. 366, 369, 382, 299—1876.

Publicarea banilor incursi

la fondulu asociat. pre tempulu dein 15. Nov. a. c. pàna la siedint'a comitetului asociat. din 27 Decembre 1876.

Dela dn. procurorul reg. de statu in Dev'a Simeonu Horvath tacsa de membru ordinariu pre $187\frac{1}{2}$ si $187\frac{1}{2}$ 10 fl. — Dn. protopopu in Lipov'a, Ioanu Tieranu, tacsa de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$ 5 fl. — Dn. advocatu in Tasnádu George Filepp tacsa de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$ 5 fl.

Prin dn. protopopu si directore alu despart. cerc. alu Brasiovului, Ioane Petricu, s'aui tramis:

Dela biserică S-lui Nicolae din Brasovu tacsa pentru diplom'a de membru ord. 1 fl. — Dn. comerciant in Brasovu, Michailu Stanescu tac'a pentru diploma 1 fl.

Sibiu in 27 Decembre 1876.

Dela secret. asoc. trans.

ad Nr. 386 - 1876.

Contribuiri

la fondulu academiei romane de drepturi.

Dela o parte a tenerimei teologice din partile ungurene si selagene, apartienatoria diecesei gr. cat. gherlane, s'au primitu că venitul curentu dela unu balu tienutu in Bicsadu la 20 Septembre a. c. 20 fl. 60 cr.

Sibiu in 27 Decembre 1876.

Dela secret. asoc. trans.

Starea instructiunii publice in România.

Estrasele publicate dupa buletinulu officiale alu ministeriului ungurescu in Nr. 1. alu „Transilvanie“ din a. c. ne dau un'a idea apropiata de realitate, despre starea instructiunii publice asia precum se află ea pe la 1874—5. Credemu ca este de prisosu a demuestra pentru noi marea necessitate de a cunoșce si starea instructiunii pe gradulu in care se afla astazi in România. Pentru elementulu romanescu acesta e prim'a conditiune de vietă. Volindu inse a compara scólele natiunei romanesci cu ale altoru popóra europene, nu ne este permisssu a uită, că la noi epoca regeneratiunei datédia abia de ani cincideci, adeca dela esirea definitiva a turcilor din cetatile danubiane, pe care le tienusera ocupate pana in a. 1828, séu celu mai multu dela gonirea fanariotilor, adeca din dilele lui Tudor Vladimirescu. In adeveru inse progressulu pe cale larga — se incepu numai dela 1859 incóce. Cei douedieci de ani trecuti pana atunci au fostu prea buni de preparatiune, de incercari a ambla cadiendu. Iusintiarea de scóle in tóte comunele rurali incercate de Alexandru Dim. Ghica nu a succesu de locu, pentru că generatiunea pe atunci vechia, astazi disparuta cu totulu de pe scena, ajutata de diplomi'a rusésca, i s'au oppusu din respoteri. Georgie Bibescu, succesorul seu in Munteni'a si Michailu Sturdza in Moldov'a nu au fostu nici-decumu amici ai instructiunii generale. In acestu punctu se parea că ambii sunt frati buni cu magnati din Ungari'a si Transilvani'a, carii nu voiá nici se audia de scóle popularie, si infruntá greu pe archiereii dela Blasius, că-ci sufere că se invetie acolo căte 2—3 sute de vlachi in fia-care anu, — „se invetie numai atatia, cati trebuesc de popi si dascali, éra mai multi nu.“ Adeca curatul asia, precum era pe atunci si in Russi'a. S'a mai aratatu intr'unu altu articlu din anii trecuti, că pe la 1840 numerulu toturorul scolarilor si studentilor din Munteni'a (Valachia) era numai de 15 mii, éra in Moldov'a celu multu de 5000.

Din buletinele anuali publicate de catra minist.

cultelor cunoscemu, că in dilele nóstre numerulu scolarilor si studentilor din România intréga sta intre 105 si 110 mii pe anu, in care cifra nu se coprindu acei ce invétia in strainatate, de ex. in Parisu 600 pana la 800, apoi in Belgu, Itali'a, Germani'a, Elveti'a. Se mai vedid, că gimnasiele se inmultiesc de 15 ani incóce mai in fia-care anu, seminariele de clerici reorganisate si inmultite, scóle pedagogice, comerciali, industriali, militarie, insintiate. Asupra sisthemei de invetiamentu cunosceti conflictulu escattu in anulu trecutu intre cei doi fosti ministri Vasili Boierescu si Titu Maiorescu, despre care se comunicasera unele parti si in Nr. 6 alu acestei foi din a. tr., că se se védia cumu principiulu cosmopolită si celu natională isi dau in capu unulu altuia.

In sessiunea din anulu acesta a Camerei legislative, caus'a instructiunii provocă de nou desbateri lungi si afundu petrundietorie, Dn. ministru Chitiu adunase pentru camere materialu abundante, mai virtosu dupa-ce consiliulu generale de invetiamentu convocat la Septembre in sessiunea sa anuale intrase in detaliuri nenumerate, si scarmanase in specie starea scólelor elementarie. Proiectulu de lege pentru modificarea localurilor de scóle primarie si urbane, elaboratu pe basea opiniunei consiliului generale (dieta scolastica, dieta de profesori), citit u siedentia din 22 Nov. (4 Dec.) in Camer'a deputatilor prin dn. professoru si deputatu P. Cernatescu că referente (raportoru) alu sectiunilor, dete ocasiune la cele mai interessante desbateri si la informatiuni despre starea actuale a scólelor din comunele rurali. De aci se afla, că scóle comunali aru fi pana acumu la 2 mii, inse din aceleia vreo 8 sute au localuri asia de rele, in catu nici nu merita numele de scóle. Adeca cu alte cuvinte, intocma că pe la noi, in Transilvani'a si Ungari'a, pe unde amu scapatu de turci inainte de acésta cu 175 de ani.

Lectorii nostri nu au trebuintia se le descopeirim ratiunile grave, pentru care noi ne simtimu obligati in conştiintia a reproduce in acestea colóne nu numai susu atinsulu proiectu de lege, ci si una parte a desbaterilor parlamentarie, urmate asupra lui. Spre orientarea celoru pucinu initiatu in istoria cea mai noua a Romaniei premitemu observatiunea, că dupa-ce in acelu statu averile monastiresci s'au secularisatu preste totu, elu chiaru prin acea fapta luă asupra'si obligatiunea de a intrebuintia veniturile a celoru averi pe eminentiam spre scopuri religiose, scolastice si filantropice, pe atatu pre catu se ajunge din ele, si chiaru preste asta. Budgetulu anuale alu ministeriului cultelor si instructiunii publice se votédia de cativa anu incóce in sume de cate 8 milioane, pana la $8\frac{3}{10}$ milioane franci. Unu studiu spéiale asupra acelui bugetu ar merita se se publice pentru intrég'a natiune. Intr'aceea atata potemu sci, că elu nu este de ajunsu, si lipsele i se simtu cu atatu mai tare, cu catu natiunea face progresse mai mari si alérga dupa altele si mai rapedi. Din des-

bateri se vede, că multi patrioti particulari și numerose comune au început să sacrifice dela sinesi sume considerabili pentru scopuri scolare; națiunea înseă astăptă să se facă totu mai multu, preste secoli întregi să sara în cete 25 de ani. Deea nu ar fi trebuit să armata intocma că și scole!

Dară în lipsa de armata, vine barbarul selbatecui, vene seculariulu hoste, să sparge scola, său îi dă focu, iti taia și spendiura professorii și docenții, iti arunca în focu pe scolari, precum se veduse în 184%, pe la noi și în 1876 în Bulgaria și în Bosnia. Între acestea impregurari mesurile nove luate în favoarea instrucțiunii publice la România de către guvern și camere, se potu cunoșce binisioru din cele ce urmă media mai la vale.

PROIECTU DE LEGE pentru modificarea localurilor de scole primarie și urbane.

Art. 1. Construcțiunea și întreținerea de locale necesare scolelor primarie rurale de baieti și de fete, este în sarcină comunelor rurale și a consiliilor județiene.

Art. 2. Construcțiunea localelor necesare scolelor primare urbane de baieti și de fete, este în sarcină consiliilor comunale urbane.

Art. 3. Pentru efectuarca acestei indatoriri, în ceea ce privesc construcțiunea scolelor pentru învățământul ruralu, se va crea unu fondu separat și neafectabile la, nici o alta destinație din: a) $\frac{1}{10}$ a dieceea parte a venitului budgetariu anuale alu fia-careia comune; b) $\frac{1}{10}$ a dieceea parte a venitului județeniu inscris u în budgetulu anuale alu fia-carui consiliu județeniu.

Art. 4. Amendoue aceste diecimi de venituri, sub numire de fondul scolaru de construcțiune, se voru trece în budgetulu fia-carei comune rurale și alu fia-carui consiliu generalu, în capulu cheltuielelor obligatorie, despre care prevedu legile comunale și județiene, și se voru versa regulatu pe trimestru, de către fia-care consiliu comunalu și județeniu, la cassier'a generala a județeniu, care va tineea comptu separatu pentru acésta.

Art. 5. În fia-care primavara se va începe construirea localelor, prin antreprisa său regie, sub îngrijirea și administrația imediata a comitetului permanentu, dupa planurile tipu și dupa instrucțiunile ce se voru da de ministerulu cultelor și instrucțiunii publice, și dupa devisele formate și aprobatate de către comitete.

Art. 6. Pe fia-care anu se voru construî într'unu județiu atâtea scole rurale de baieti și de fete, pentru căte va fi de ajunsu sum'a fondului scolaru, rezervat din budjetele comunelor și alu consiliului județianu, incepându-se cu construirea dela comunele cele mai lipsite de midiulice, dară care ar avea o populație de celu mai pucinu un'a sută de familii, urmandu-se totu astu-feliu treptat și în fia-care anu

pana la complectarea toturora comunelor cu locale necesarie.

Art. 7. În ceea ce privesc scolele primarie urbane de baieti și de fete, fia-care comună urbana va reserba în casă sa, că fondu scolaru de construcțiune, o a dieceea parte din venitulu seu budgetariu anualu, și lu va inscrie în capulu cheltuielelor obligatorie prevedute de legea comunala.

Cu acestu fondu va începe construirea de locale scolare corespundietore sumei unui anu, totu dupa planurile-tipu, procurate de ministerulu cultelor și instrucțiunei publice, și dupa devisele elaborate și aprobatate de consiliile comunale respective, incepându construcțiunile dela regiunile cele mai impopulate ale oraselor și urmandu în fia-care anu pana la completarea scolelor, dupa cerintele legei instrucțiunii publice.

Art. 8. Primarii, membrii consiliului comunalu de ori-ce categorie, precum și acei ai comitetului permanentu, și, în genere, ori-care din funcționarii insarcinati cu execuțarea și punerea în aplicație a asestei legi, devenindu eulpabili de vedita negligentia său rea vointia, voru fi destituiti său revocati că nedemni; era acei cari, sau prin ordini și dispositiuni directe, său prin ori-ce altu modu, voru schimbă destinația său scopulu fondului scolaru de construcțiuni, prevediutu mai susu, se voru dă judecatii și se voru pedepsi că deturnatori de bani publici.

Art. 9. Nici o comună rurală său urbana nu va potea fi scutita de a contribui anualmente la creația fondului scolaru cu diecimea venitului seu, decatu numai probandu cu suficientia ministerului instrucțiunei publice, că și a facutu și posedea déjà localulu său localele necesarie, în tôte condițiunile higienice său didactice cerute de lege, și în proporție suficientă cu numerulu populaționii sale. Numai într'unu asemenea casu, ministrulu asupra avisului conformu alu consiliului permanentu, va potea pronunța dispensă contributiva. — Acesta dispensa se va publica prin „Monitoriul oficialu,” prin decisiune ministeriala motivata.

Art. 10. Acela, său acei cetățeni cari, cu propriile loru midiulice, voru construi o scola primara rurală său urbana și o voru dotă cu mobilierul necesariu, voru fi onorifice recompensati în modulu urmatoriu: unu decretu domneseu, contrasemnatu de consiliulu de ministri, publicatu prin Monitoriu, le va exprima gratitudinea și recunoșcînta publica, în numele națiunei romane. Acestu decretu domnescu se va grava pe o tabla de bronzu, și se va afișe pentru totu-déun'a în interiorulu scolei, spre a se avea pururea în vedere, că obiectu de venerație, de către tinerimea studiosa.

Art. 11. Acesta ultima dispositiune se va aplica și pentru acei generosi concetățieni, cari și au creatu deja unu titlu la recunoșcînta publica prin fundații și dotatiuni de scole.

(Va urma).